

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobkyně: J. P., DiS, narozená dne X,
bytem X,
zastoupená opatrovníkem Statutárním městem v Ústí nad Labem,
sídlem Velká Hradební 2336/8, 400 01 Ústí nad Labem,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne ze dne 30. 1. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 30. 1. 2023, č. j. X, a ze dne 16. 8. 2022, č. j. X, **se zrušují** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včasnou žalobou domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované ze dne 30. 1. 2023, č. j. X, jímž byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 16. 8. 2022, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím zamítla žalovaná žalobkyni žádost o změnu výše invalidního důchodu pro nesplnění podmínek podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín (dále jen „OSSZ“) ze dne 11. 8. 2022 nebyla žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale byla nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť žalobkyni z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost o 60 %.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že žalovaná se nedostatečně vypořádala s podkladovou zdravotní dokumentací, kvalifikací onemocnění žalobkyně a přesvědčivostí, úplností a objektivitou podkladového posudku, který žalovaná hodnotila jako jediný závazný podklad pro vydání napadeného rozhodnutí bez ohledu na další podklady. K uvedenému tvrzení žalobkyně poukázala na závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2017, sp. zn. 7 Ads 307/2016, a ze dne 22. 10. 2009, sp. zn. 3 Ads 48/2009. V uvedeném nedostatku žalobkyně spatřovala porušení § 3 a § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.
3. Dále žalobkyně označila podkladový posudek pro vydání napadeného rozhodnutí za nepřesvědčivý a vnitřně rozporný, v čemž spatřovala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Podkladový posudek dle žalobkyně obsahuje odporující si závěry, a to že žalobkyně je neschopna v plném rozsahu výkonu povolání ve zdravotnictví, přičemž v jiné části posudku bylo konstatováno, že zdravotní stav žalobkyně se ustálil na úrovni umožňující žalobkyni vykonávat práci odpovídající jejímu vzdělání a zkušenostem, tedy v oboru zdravotnictví.
4. Žalobkyně označila za nesprávný závěr, že se u ní nejednalo o zvlášť těžké postižení charakterizované častými ataky (dekompenzace psychického stavu), ale jednalo se pouze o častější ataky. V roce 2022 byla opakovaně hospitalizována v psychiatrické nemocnici právě pro často opakované ataky. V roce 2022 byla žalobkyně hospitalizována téměř deset měsíců, přičemž k opakování hospitalizace docházelo vždy v intervalu kratším než jeden a půl měsíce od ukončení předchozí hospitalizace. Nebyl vysvětlen rozdíl mezi častými a častějšími ataky.
5. Žalobkyně namítala, že posudková lékařka neměla kompetenci k vyslovení posudkového závěru stran pracovníprávního uplatnění žalobkyně, a to že žalobkyně je při svém zdravotním stavu schopna vykonávat chráněné zaměstnání.
6. Podle žalobkyně byl nesprávně kvalifikován její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který měl být kvalifikován dle kapitoly V, položky 3e přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Rovněž neschopnost žalobkyně nadále využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti měla být hodnocena 10% navýšením celkové míry poklesu pracovní schopnosti dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky.
7. Žalobkyně sdělila, že se její zdravotní stav po vydání napadeného rozhodnutí zhoršil, k čemuž doložila znalecký posudek ze dne 3. 8. 2023 vypracovaný v soudním řízení o omezení svéprávnosti žalobkyně.

Vyjádření žalované k žalobě

8. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě zrekapitulovala průběh správního řízení a popsala legislativu, která se aplikuje při rozhodování správních orgánů v řízeních o invalidním důchodu. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla žalovaná vypracování posudku Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, který stanoví pokles pracovní schopnosti žalobkyně. Rozhodnutí o žalobě žalovaná ponechala na soudu s ohledem na zjištění, která do věci vnese vypracování navrhovaného posudku.

Ústní jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

9. Při ústním jednání soudu konaném dne 16. 7. 2024 opatrovník žalobkyně v plném rozsahu odkázal na písemné vyhotovení žaloby, přičemž náhradu nákladů řízení nepožadoval.
10. Pověřená pracovnice žalované při soudním jednání odkázala na písemné vyjádření k žalobě a s ohledem na závěry posudku posudkové komise ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
11. Soud při jednání dle § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) provedl dokazování čtením posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 18. 3. 2024, včetně protokolu o jednání posudkové komise.

Posouzení věci soudem

12. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.
13. Soud předesílá, že dle § 56 odst. 1 s. ř. s. přistoupil k přednostnímu projednání věci, a to s ohledem na výsledek posudku posudkové komise ze dne 18. 3. 2024.
14. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem posudkové komise ze dne 18. 3. 2024 dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z důvodu, že podkladový posudek byl vnitřně rozporný a neobjektivní. Soud konstatuje, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů rozhodnutí či pro jeho nesrozumitelnost skutečně toto rozhodnutí nelze meritorně přezkoumat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64); taková situace však v projednávané věci nenastala. Zdejší soud proto uzavírá, že napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností netrpí. Výhrady žalobkyně označené jako nepřezkoumatelnost ve své podstatě představují nesouhlas s věcnými závěry žalované a posudkových lékařů o posouzení jejího zdravotního stavu a stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, jimiž se soud zabývá níže.
16. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalovaná vydala prvostupňové rozhodnutí, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu, na základě posudku posudkové lékařky OSSZ MUDr. J. Š. ze dne 11. 8. 2022, jež posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle § 26 zákona o důchodovém pojištění, přičemž pokles pracovní schopnosti žalobkyně dosáhl 60 %. Žalobkyně tedy byla nadále invalidní ve druhém stupni invalidity. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti byla stanovena schizoafektivní porucha smíšeného typu, která byla kvalifikována dle kapitoly V, položky 3d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 60 Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

%, přičemž míra poklesu pracovní schopnosti se dle § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nezměnila.

17. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, které žalovaná zamítla napadeným rozhodnutím. Žalovaná si v řízení o námitkách vyžádala nový posudek o invaliditě žalobkyně ze dne 26. 1. 2023, který vypracovala posudková lékařka Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení (dále jen „LPS“) MUDr. E. V. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla ke shodnému závěru jako lékařka OSSZ. Posudková lékařka LPS konstatovala, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle § 26 zákona o důchodovém pojištění, přičemž pokles pracovní schopnosti žalobkyně dosáhl 60 %. Žalobkyně tedy byla nadále invalidní ve druhém stupni invalidity. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti byla stanovena schizoafektivní porucha depresivního typu (posudková lékařka OSSZ konstatovala smíšený typ), která byla kvalifikována dle kapitoly V, položky 3d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 60 %, přičemž míra poklesu pracovní schopnosti se dle § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nezměnila.
18. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
19. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
20. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
21. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

22. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
23. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod třetího stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 70 % (srov. § 38 a § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni 30. 1. 2023, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity třetího stupně, tj. zda nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 70 %.
24. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 26. 1. 2023, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 v návaznosti na § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles její pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobkyně.
25. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované posudkovou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 18. 3. 2024. Žalobkyně jednání komise byla přítomna a přímo při jednání komise byla vyšetřena odborným lékařem z oboru psychiatrie. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc, spisové dokumentace OSSZ, spisové dokumentace námitkového řízení a vlastního přešetření žalobkyně při jednání pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti ke dni 30. 1. 2023 byl 70 %, což odpovídá invaliditě třetího stupně.
26. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3e přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to schizoafektivní porucha smíšeného typu. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení byla stanovena na 70 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se dle § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nezměnila.
27. Posudková komise dodala, že se jedná o zvlášť těžké postižení s častými atakami a nutností kompenzace stavu za hospitalizace. K dalším úpravám medikace dochází v psychiatrické ambulanci, onemocnění není stabilizované, přetrvává těžká reziduální symptomatika, a to především negativní. Výkon téměř všech denních aktivit žalobkyně je narušen a je prakticky možný jen za asistence pracovníků Chráněného bydlení a Centra duševního zdraví, kteří také zajišťují pravidelné užívání medikace. Osobnost žalobkyně je ještě integrovaná, intelektové a mnestické funkce deteriorované, ale hlubší porucha nebyla prokázána, a proto byla zvolena dolní hranice procentuálního rozmezí.
28. Posudková komise nezařadila zdravotní postižení do kapitoly V, položky 3d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, jako to učinili posudkoví lékaři ve správním řízení, protože nevyhodnotila stav žalobkyně i přes dodržování medikace jako stabilizovaný. Dle psychiatrických nálezů dochází k opakovaným úpravám medikace, přičemž stabilizace stavu dosažená za hospitalizace je krátkodobá a křehká. Vlivem zátěžových situací dochází u Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalobkyně k subkompenzaci. Žalobkyně je schopna v běžném životě fungovat pouze za podpory pracovníků Chráněného bydlení a Centra duševního zdraví a není schopna vykonávat zodpovědnou práci zdravotní sestry odpovídající jejímu vzdělání a zkušenostem. Žalobkyně byla v listopadu 2023 omezena ve svéprávnosti.

29. Podle posudkové komise je žalobkyně schopná vykonávat práce za vysoce specifických podmínek, a to pod dohledem a vedením. Např. na pracovišti typu chráněné dílny na výrazně zkrácený úvazek.
30. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobkyně byla přítomna při jednání komise.
31. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určila posudková komise i posudkoví lékaři ve správním řízení shodně – schizoafektivní porucha smíšeného (depresivního) typu. Lékaři posudkové komise dospěli k odlišné kvalifikaci postižení žalobkyně než lékaři v předchozích posudcích, a to především s ohledem na skutečnost, že onemocnění žalobkyně posudková komise nehodnotila jako stabilizované. Zdůvodnění odlišného závěru posudkové komise uvedl soud výše. Výsledným posouzením tedy bylo zjištěno, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně dosahuje 70 %. Žalobkyně tedy splnila podmínku invalidity třetího stupně dle zákona o důchodovém pojištění, neboť dosáhla minimální potřebné míry poklesu pracovní schopnosti o 70 %.
32. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl výše citovaný posudek posudkové komise doplňován či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobkyně. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznesly ani žalovaná ani samotná žalobkyně poté, co byly seznámeny s posudkovým závěrem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48, či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92).
33. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu.
34. Soud proto napadené rozhodnutí pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. S ohledem na to, že stejnou vadou jako napadené rozhodnutí je zatíženo i prvostupňové rozhodnutí, přistoupil soud i k jeho zrušení podle § 78 odst. 3 s. ř. s. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobkyně rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní v rozsahu třetího stupně invalidity.
35. Za této situace bylo nadbytečné provést žalobkyní navržené důkazy. Soud podle § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl dokazování napadeným rozhodnutím a posudkem o invaliditě ze dne 26. 1. 2023, neboť uvedené listiny jsou součástí správního spisu, přičemž ve správním soudnictví se dokazování obsahem správního spisu zpravidla neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117). Soud rovněž neprovedl dokazování listinou „*Odvolání proti rozhodnutí*“ ze dne 5. 4. 2023 a usnesením Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 8. 2023, č. j. 8 Nc 302/2023-11, pro nadbytečnost, neboť skutkový stav byl dostatečně zjištěn provedeným dokazováním. Soud neprovedl jako důkaz nedatovanou lékařskou zprávu MUDr. G. K., neboť tuto lékařskou zprávu posoudila posudková komise při svém hodnocení invalidity žalobkyně. Soud rovněž neprovedl dokazování znaleckým posudkem MUDr. M. Š. ze dne 3. 8. 2023, neboť uvedený znalecký posudek neposuzoval stupeň invalidity žalobkyně, ale posuzoval svéprávnost žalobkyně. Znalecký posudek tedy hodnotil zdravotní stav žalobkyně pro jiné účely, než bylo určení stupně invalidity dle zákona o důchodovém pojištění, a tudíž byly jeho závěry pro nyní souzenou věc nepodstatné.

36. Přestože měla žalobkyně ve věci plný úspěch a dle § 60 odst. 1 s. ř. s. jí náleželo právo na náhradu nákladů řízení, žalobkyně výslovně uvedla, že přiznání náhrady nákladů řízení nepožaduje. Žalovaná byla ve věci neúspěšná a právo na náhradu nákladu řízení jí v tomto typu řízení dle § 60 odst. 2 s. ř. s. nepřísluší. Proto soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 16. července 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.